

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 2T/43/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1419010196
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Grendárová
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2019:1419010196.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Grendárovej a prísediacich sudcov Oľgy Navarčíkovej a Ing. Ladislava Bartoša, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 22. júla 2019

rozhodol:

obžalovaný V. V. : nar. XX.XX.XXXX v Nitre, trvale bytom Nitra, vo väzbe
v Ústave na výkon väzby od 08.02.2019 do 25.06.2019

obžalovaná K. S. : nar. XX.XX.XXXX v Bánovce nad Bebravou, trvale bytom Nitra

uznávajú sa za vinných, že

po tom ako v presne nezistenom čase v lete 2018, pred 14. augustom 2018, poškodený W. M. zaslal prostredníctvom sociálnej siete FACEBOOK - zoznamka fotografiu svojho obnaženého pohlavného orgánu spolu so svojím telefónnym číslom a slovami „mám ho dobrý“ na FACEBOOKOVÝ profil s názvom Z. P., obžalovaný vystupujúc pred poškodeným pod menom H. a obžalovaná pod menom Z. od poškodeného telefonicky aj osobne žiadali peniaze za to, aby jeho vyššie popísané konanie neoznámili polícii a fotky vymazali, pričom poškodenému tiež uviedli, že prístup k uvedenej fotografii majú aj deti, ktoré bývajú s obžalovanými a poškodenému hrozili, že môže skončiť za toto konanie vo väzení. Z tohto dôvodu poškodený W. M. po inštrukcii zo strany obžalovaných zaslal na účet č. SK XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX vedený na meno Q. V. dňa 14. augusta 2018 sumu vo výške 50,-- Euro a dňa 15. augusta 2018 sumu vo výške 145,-- Euro, 31. októbra 2018 vo výške 150,-- Euro prostredníctvom svojho účtu vedeného v Raiffeisen, poškodený tiež odovzdával finančné prostriedky obžalovaným osobne a preto dňa 11. januára 2019 vybral poškodený sumu vo výške 300,-- Euro z bankomatu v obci Partizánske a časť sumy vo výške 250,-- Euro na mieste odovzdal obžalovanej, poškodený si tiež zobral zo Všeobecnej úverovej banky, a.s. úver vo výške 6 200,-- Euro, z čoho sumu 6 000,-- Euro, dňa 14. novembra 2018 odovzdal obžalovaným a následne dňa 16. novembra 2018 vyčerpал ďalší úver vo výške 2500,-- Euro od Všeobecnej úverovej banky, a.s. ktorú sumu tiež odovzdal obžalovaným a na naliehanie obžalovaných v súvislosti s intímnymi fotografiami poškodený dňa 10. novembra 2018 v OKAY Elektro v Partizánskom kúpil mobilné telefóny v hodnote 1 515,36 Euro, na kúpu ktorých si zoberal úver 2 280,--Euro, pričom následne tri kusy mobilných telefónov odovzdal obžalovaným, pričom obžalovaný V. V. dňa 07. februára 2019 v čase 12:45 hod. kontaktoval poškodeného počas výsluchu pred vyšetrovateľom na Odbore kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bratislava IV, pričom uviedol poškodenému, že ak dňa 08. februára 2019 nepríde do E., tak príde za ním Z. do Bratislavy aj s policajtmi a tí ho vybavlia, pričom uvedená návšteva mala byť za účelom odovzdania finančných prostriedkov zo strany poškodeného obžalovaným, čím obžalovaní spôsobili poškodenému škodu vo výške 11 375,-- Euro.

T e d a

spoločným konaním iného hrozbou inej ťažkej ujmy nútili, aby niečo konal a spáchali uvedený čin a spôsobili ním väčšiu škodu

č í m s p á c h a l i

zločin vydierania spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 189 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Trestného zákona a za to sa

o d s u d z u j ú :

obžalovaný V. V.

Podľa § 189 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 3, § 36 písm. l/, § 39 ods. 1, § 39 ods. 3 písm. e/ Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 1, 2 Trestného zákona s poukazom na § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá a ukladá sa probačný dohľad nad správaním obžalovanej s určením skúšobnej doby vo výmere 5 (päť) rokov.

obžalovaná K. S.

Podľa § 189 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 3, § 36 písm. l/, § 39 ods. 1, § 39 ods. 3 písm. e/ Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 1, 2 Trestného zákona s poukazom na § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá a ukladá sa probačný dohľad nad správaním obžalovanej s určením skúšobnej doby vo výmere 5 (päť) rokov.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku sa obžalovaným ukladá nahradiť spoločne a nerozdielne poškodenému W. M., nar XX.XX.XXXX v Michalovciach, trvale bytom B. Č.. XXX škodu vo výške 3 375,-- Euro (tritisícristosedemdesiatpäť Euro).

Podľa § 51 ods. 4 písm. c/ Trestného poriadku sa obžalovaným ukladá povinnosť spočívajúca v príkaze nahradiť poškodenému v skúšobnej spôsobenú škodu vo výške 3 375,-- Euro.

Podľa § 51 ods. 4 písm. j/ Trestného zákona obžalovanému V. V. ukladá povinnosť spočívajúca v príkaze zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, prečítal a oboznámil ostatné listinné dôkazy a po zhodnotení všetkých vykonaných dôkazov jednotlivo aj v ich vzájomnom súhrne zistil a ustálil skutkový stav veci tak, ako ho uviedol vo výrokovvej časti rozsudku.

Po prednesení obžaloby a po poučení obžalovaného V. V.P. o jeho právach umožnil súd obžalovanému urobiť niektoré z vyhlásení podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku (ďalej len „Tr. por.“). Obžalovaný urobil podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por. vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe.

Keďže obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, súd následne postupoval primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Tr. por. Predsedníčka senátu formou otázok zistila, že obžalovaný na všetky položené otázky odpovedal „áno“.

Po súhlasnom stanovisku prokurátora súd rozhodol podľa § 257 ods. 7 a 8 Tr. por. tak, že vyhlásenie obžalovaného o jeho vine prijal a vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu priznanej viny nevykoná a vykoná len dôkazy súvisiace s výrokom o treste a o náhrade škody.

Po prednesení obžaloby a po poučení obžalovanej K. S. o jej právach umožnil súd obžalovanej urobiť niektoré z vyhlásení podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku (ďalej len „Tr. por.“). Obžalovaná urobila podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por. vyhlásenie, že je vinná zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe.

Keďže obžalovaná na hlavnom pojednávaní vyhlásila, že je vinná zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, súd následne postupoval primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Tr. por. Predsedníčka senátu formou otázok zistila, že obžalovaná na všetky položené otázky odpovedala „áno“.

Po súhlasnom stanovisku prokurátora súd rozhodol podľa § 257 ods. 7 a 8 Tr. por. tak, že vyhlásenie obžalovanej o jej vine prijal a vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu priznanej viny nevykoná a vykoná len dôkazy súvisiace s výrokom o treste a o náhrade škody.

K právnej kvalifikácii:

Pri právnom hodnotení súd dospel k záveru, že obaja obžalovaní svojím protiprávnym konaním naplnili zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu - zločinu vydierania spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 189 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Trestného zákona (ďalej Tr.zák.) pretože obaja obžalovaní spoločným konaním poškodeného hrozbou inej ťažkej ujmy nútili, aby niečo konal a protiprávnym konaním spôsobili väčšiu škodu

Objektom tohto trestného činu je slobodné rozhodovanie človeka.

Objektívna stránka spočíva v nútení iného k tomu, aby niečo konal, opomenul alebo trpel. Prostriedkom na dosiahnutie cieľa páchatel'a je násilie, hrozba bezprostredného násillia alebo hrozba inej ťažkej ujmy. Pod hrozbou inej ťažkej ujmy ako to bolo i v danom prípade sa rozumie hrozba spôsobenia napr. majetkovej ujmy, vážnej ujmy na cti a dobrej povesti, rozvratu manželstva alebo rodinného života a podobne.

Čin je dokonaný uvedeným konaním, pričom páchatel' nemusí dosiahnuť svoj zámer.

Dokazovaním bolo preukázané, že obaja obžalovaní použili ako prostriedok nátlaku na vôľu poškodeného hrozbu inou ťažkou ujmu. Vzhľadom na osobu poškodeného jeho mentálnu úroveň - práve okolnosť, že fotografie, ktoré on poslal obžalovaným môže byť trestným činom - pretože takto ho obaja obžalovaní traktovali a teda „vydierali“ - že títo predmetné fotografie predložia polícii - bola tou okolnosťou, ktorú obaja obžalovaní využili vo svoj prospech. Predmetné fotografie slúžili k tomu, že tento poškodeného obžalovaní vydierali. Boli to všetky okolnosti k tomu, aby poškodený týmto skutočnosťami (ohlásenia veci na políciu, lebo je to trestné) skutočne i uveril.

Predmetné hrozby - vyslovené obžalovanými boli teda objektívne spôsobilé k tomu, aby u poškodeného mohli vyvolať určitú obavu.

Konanie tak viedlo k ujme na cti, dobrej povesti poškodeného a tento ju ako ťažkú ujmu pociťoval, pretože bol ochotný zaplatiť obžalovaným požadované čiastky. Išlo tak o neoprávnené konanie obžalovaných.

V tejto súvislosti súd poukazuje na ustálenú súdnu prax judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, Najvyššieho súdu ČSFR - kde k povahe hrozby sa nevyžadovalo, aby hrozba dôvodnú obavu skutočne vzbudila, ale stačilo, aby bola objektívne spôsobilá dôvodnú obavu vyvolať.

Obaja obžalovaní s týmto vedomím pod uvedenou hrozbou nútili poškodeného k majetkovému plneniu. Týmto protiprávnym konaním - ktorá bola preukázaná v spisovom materiáli bola celková škoda vo výške 11 375,-- Euro a teda išlo o väčšiu škodu (§ 125 ods. 1 Tr.zák.).

Konanie obžalovaných súd vyhodnotil ako úmyselné podľa § 15 písm. a/ Tr. zák. Obaja obžalovaní konali ako trestne zodpovedné subjekty, ktorých ovládacie a rozpoznávacie schopnosti v čase spáchania skutku neboli ovplyvnené vo forenznom chápaní.

K druhu trestu a výroku o treste:

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. V tomto ustanovení sú vymedzené okolnosti, na ktoré je súd povinný prihliadnuť pri určovaní druhu trestu a jeho výmery.

Pri hodnotení osoby a pomerov páchatel'a berie súd do úvahy predovšetkým jeho vek, fyzické a psychické zdravie, vývoj osobnosti, schopnosti jedinca a osobné okolnosti.

Súd v predmetnej veci si uvedomuje, že ide o závažné protiprávne konanie oboch obžalovaných, ktorí zneužili najmä mentálnu úroveň poškodeného a jeho predmetný strach, ktorí obaja obžalovaní v ňom utvrzovali. Konali tak obaja obžalovaní so zisťným úmyslom získať takto bezprácnym spôsobom finančné prostriedky, čo sa im aj podarilo. Predmetné protiprávne konanie vykonávali od leta 2018 (pred 14.augustom 2018) do času, kým poškodený predmetnú záležitosť neoznámil na polícii a tak protiprávne konanie zo strany orgánov na to povolaných bolo ukončené - t. j. do 08.februára 2019. Za predmetné obdobie však obžalovaní takýmto spôsobom od poškodeného vylákali peniaze v celkovej výške 11 375,-- Euro.

Vo vzťahu k oboj obžalovaným zistil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. I/ Tr.zák.

Obaja obžalovaní sa ku skutku kladenému za vinu priznali v celom rozsahu. Spáchanie skutku úprimne oľutovali. Predmetné úprimné oľutovanie urobil i v rámci svojho práva posledného slova pred vyhlásením rozsudku.

Súd v danom prípade preto aplikoval poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. I/ Tr.zák. (priznal sa k spáchanému trestnému činu a trestný čin úprimne oľutoval).

Pokiaľ išlo o odpis registra trestov

- vo vzťahu k obžalovanému V. V. boli v minulosti dva odsúdenia. V oboch prípadoch sa na jeho osobu hľadalo akoby nebol odsúdený (posledne Okresným súdom Partizánske, sp.zn. 2T/56/2008, osvedčenie zo dňa 02.novembra 2011),

- vo vzťahu k obžalovanej K. S. boli v minulosti štyri odsúdenia. Vo všetkých prípadoch sa tiež na jej osobu hľadalo akoby nebola odsúdená (posledne Okresným súdom Partizánske, sp.zn. 1 T/7/2014, osvedčenie zo dňa 24.mája 2016).

Iné poľahčujúce okolnosti podľa § 36 Tr.zák. súd nezistil. Súd nezistil ani príťažujúce okolnosti v súlade s ustanovením § 37 Tr.zák.

Vo vzťahu k oboj obžalovaným nebolo zistené - že by boli riešení v priestupkovom konaní.

Podľa § 39 ods. 1 Tr.zák. - ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatel'ovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom.

Podľa § 39 ods. 3 písm. e/ Tr.zák. - pri ukladaní trestu pod zákonom ustanovenú trestnú sadzbu však súd nesmie uložiť trest odňatia slobody kratší ako šesť mesiacov v osobitnej časti tohto zákona dolná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody menej ako päť rokov.

Pomermi páchatel'a sa rozumejú osobné a osobnostné hodnotenie osoby, ktoré charakterizujú osobu páchatel'a ako objekt trestu, a tiež okolnosti, pre ktoré je rovnaký trest pre rôznych páchatel'ov rôzne citeľný.

Súdy pri hodnotení pomerov páchatel'ov pristupujú k hodnoteniu jednak osobných pomerov ale taktiež rodinných pomerov.

Skutočnosť, že obvinený sa riadne stará o početnú rodinu, ktorá je na neho výživou odkázaná, sa môže považovať za mimoriadne pomery páchatela - R 52/1967, R 35/1963.

Dokazovaním v súvislosti s osobami obžalovaných mal súd preukázané, že títo majú v osobnej starostlivosti šesť maloletých detí - maloletý V. je narodený dňa XX.XX. XXXX, maloletý P. je narodený dňa 20.02.2009, maloletý Q. je narodený v roku 2012, maloletá P. je narodená dňa 30.05.2015, maloletá R. je narodená dňa 14.09.2016 a maloletý N. je narodený dňa 31.05.2017.

Zo správy od Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny so sídlom v Partizánskom, odbor sociálnych vecí a rodiny, zo dňa 27.júna 2019 - bolo preukázané, že maloleté deti navštevujú ako základnú školu tak i materskú škôlku. Obžalovaná je na rodičovskej dovolenke.

Zo správy od Základnej školy M. A. s materskou školou v Chynoranoch, zo dňa 26.júna 2019 bolo preukázané

- že maloletý V. sa pravidelne zúčastňoval na vyučovaní v školskom roku 2017/2018. Bez problémov sa adaptoval na školské prostredie. Do školy sa pripravoval, nechýbali mu školské pomôcky. Domáce úlohy mal urobené. Desiatu nosil pravidelne. Všetky poplatky súvisiace so školou boli uhradené. Vysvedčenie mal veľmi dobré - slovenský jazyk - 2, matematika - 1, prvouka - 1.

-maloletý P.ro si tiež riadne plnil školskú dochádzku. Neboli mu dané žiadne výchovné opatrenia, jeho správanie bolo v súlade so školským poriadkom. Do školy chodil čistý, mal pomôcky. Dosiahnuté študijné výsledky - slovenský jazyk - 2, matematika - 1, anglický jazyk - 3, PDA - 2, vlastiveda - 4. Desiatu nosil pravidelne. Všetky poplatky súvisiace so školou boli uhradené

-maloletý Q. - vlasy a hygiena tela bola v poriadku.

Zo správy od Obec Chynorany zo dňa 02.júla 2019 bolo preukázané, že v súvislosti s poplatkami a ich platbami - mali jedine dlh na poplatku za vývoz komunálneho odpadu zo rok 2018 vo výške 55,16 Euro.

Obžalovaný V. V. bol uznesením Krajského súdu Bratislava, pod sp.zn. 4 Tos/76/2019, zo dňa 25.júna 2019 prepustený z väzby na slobodu.

Na hlavnom pojednávaní dňa 22.júla 2019 predložil doklady súvisiace s potvrdeniami od príslušných úradov o hľadaní zamestnania v rámci Nitrianskeho kraja - po tom, čo bol z väzby prepustený.

Práve s prihliadnutím na predmetné šetrenia a hodnotenia od jednotlivých štátnych orgánov aplikujúc aj vyššie citovanú judikatúru mal súd za to, že práve vzhľadom na pomery oboch obžalovaných je možné aplikovať ustanovenie § 39 Tr.zák.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Každý trest je vlastne opatrením štátneho donútenia, ktorý v mene štátu, na základe a v medziach zákona ukladá v predpísanom konaní na to povolaný súd páchatelovi za spáchaný trestný čin. Trest je právnym následkom protiprávneho konania páchatela (spáchaného trestného činu). Trest má páchatela postihnúť a obmedziť, má mu zabrániť v páchaní ďalšej trestnej činnosti, čím zároveň chráni spoločnosť.

Trest súčasne pôsobí preventívne (odrádza od páchania ďalšej trestnej činnosti), a to vo vzťahu k páchatelovi, ako aj vo vzťahu k celej spoločnosti. Trest by taktiež mal vytvoriť podmienky na prevýchovu páchatela a jeho opätovné zaradenie do spoločnosti. Ukladaný trest musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu, jeho následkom a závažnosti (princíp proporcionality).

Každé protiprávne konanie je potrebné vyhodnocovať individuálne a individualizovať je potrebné aj následne ukladaný trest (princíp individualizácie), a to v medziach stanovených v § 34 Tr. zák. Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatela (retribúcia).

Z vyššie uvedeného teda vyplýva, že trest je nielen následnou represiou, ale rovnako má pôsobiť preventívne (či už na páchatela alebo vo vzťahu k celej spoločnosti) a na páchatela aj výchovne. Represiu je potrebné používať rozumne, t. j. len v miere nevyhnutnej na dosiahnutie účelu trestu, musí sa pritom prihliadať na osobnosť páchatela a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 34 ods. 3 Tr.zák. trest má postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Trest by tak páchatel'ovi nemal spôsobiť zbytočné útrapy a mal by mať čo možno najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Obžalovaní sa starajú a zabezpečujú výchovu šiestich maloletých detí. Tieto sú na ich osobnú, ale i finančnú starostlivosť odkázané. Nebolo preukázané, že by sa obžalovaní o svoje deti nestarali, zanedbávali ich.

Pri úvahách, aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaného, jeho zavinenia, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy a v neposlednom rade aj poľahčujúce okolnosti mal súd za to, že musí platiť zásada proporcionality trestu.

Súd poukazuje na skutočnosť, že trest je právnym následkom trestného činu a teda musí byť úmerný k spáchanému, v danom prípade zločinu (zásada proporcionality trestu). Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatel'om trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabránenie v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia) a jednak aj voči ďalším občanom - potencionálnym páchatel'om, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a (retribúcia).

Požiadavka primeranosti trestu k spáchanému trestnému činu nepozná žiadne výnimky, preto v každom jednom prípade bez rozdielu musí mať súd pri rozhodovaní o treste možnosť prihliadať na jednotlivé okolnosti prípadu, ako i na pomery páchatel'a. Len trest vymieraný s maximálnym ohľadom na charakter jednotlivého prípadu môže byť trestom primeraným.

Trest ako najzávažnejší zásah štátu do základných ľudských práv páchatel'a nesmie byť ukladaný mechanicky, bez zváženia všetkých okolností konkrétneho prípadu a pomerov páchatel'a. Trestnú represiu je preto nutné uplatňovať len v nevyhnutne nutnej miere. Trest nesmie byť prejavom neprimeraného inštitucionalizovaného násillia spoločnosti voči jednotlivcovi. Neprimeraný trest nemožno považovať za spravodlivý, spravodlivým je vždy len primeraný trest.

Neprimerane prísne (ale samozrejme i neprimerane mierne) tresty pôsobia škodlivo na páchatel'a i spoločnosť. U verejnosti môžu neprimerané tresty vyvolať súcit s páchatel'om či ohroziť jej dôveru v spravodlivé rozhodovanie súdu či jej dôveru v súdnu moc ako celok.

U páchatel'ov neprimerane prísne tresty vedú k zatrpknutosti, pretože takéto tresty páchatel' oprávnene nemôže považovať za spravodlivé.

Páchatel' je súdom odsudzovaný za nespravodlivosť (bezprávie), ktoré trestným činom spáchal, a preto má právo očakávať spravodlivosť zo strany súdu.

Primeranosť trestu je zároveň nevyhnutým predpokladom dosiahnutia výchovných účinkov trestu, keďže nevyhnutným predpokladom prevýchovy páchatel'a je jeho akceptovanie trestu ako spravodlivého následku jeho protiprávneho konania, pričom v prípade nespravodlivého trestu k takejto akceptácii trestu zo strany páchatel'a pochopiteľne nemôže dôjsť.

Spravodlivosť trestu tak možno považovať aj za predpoklad prerastania represívneho pôsobenia trestu do pôsobenia výchovného. Odstrašujúco má pôsobiť neodvratiteľnosť trestu, nie jeho prísnosť.

V rámci požiadavky primeranosti trestu zohráva významnú úlohu sudcovská individualizácia trestu, ktorá fakticky umožňuje naplnenie tejto požiadavky v konkrétnych prípadoch. Individualizácia trestu je prostriedkom dosiahnutia primeranosti trestu. Druh a výmera trestu musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu. Medzi skutočnosťami, na ktoré v záujme individualizácie trestu súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadal je možnosť nápravy obžalovaného vyplývajúca z jeho správania po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku.

Základná trestná sadzba pri žalovanom trestnom čine bola - štyri roky - desať rokov. Práve s prihliadnutím na § 39 ods. 1, § 39 ods. 3 písm. e/ Tr.zák. súd obom obžalovaným uložil trest odňatia slobody v trvaní tri roky.

Obom obžalovaným uložil skúšobnú dobu probačného dohľadu v trvaní päť rokov, čo je podľa názoru dostatočne dlhý čas, aby obaja obžalovaní nielen počas skúšobnej doby, ale i po jej uplynutí sa vyvarovali ďalšej trestnej činnosti.

Vzhľadom najmä na rodinné pomery obžalovaných uložil obžalovanému povinnosť spočívajúcu v príkaze zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie (§ 51 ods. 4 písm. j/ Tr.zák.). Obžalovaný si musí uvedomiť, že jeho povinnosťou je v prvom rade sa postarať o svoju rodinu i po materiálnej stránke a preto je nevyhnutné jeho zamestnanie, resp. preukázateľne sa uchádzať o zamestnanie. Obžalovanej predmetnú povinnosť neuložil z dôvodu, že táto v čase vyhlasovania rozsudku bola na rodičovskej dovolenke.

Obom obžalovaným uložil v priebehu skúšobnej doby nahradiť škodu poškodenému a to vo výške 3 375,-- Euro. I keď - ako je konštatované i v tomto rozsudku bola škoda spôsobená v celkovej výške 11 375,-- Euro - vysvetlené nižšie v rámci tohto rozsudku.

Poškodený si uplatnil škodu vo výške 11 375,-- Euro. Výška takto uplatneného nároku na náhradu škody bola v súlade so spisovým materiálom preukázaná (peniaze zaslané na účet vedený na meno Q. V. poškodeným dňa 14.08.2018 vo výške 50,-- Euro, dňa 15.08.2018 vo výške 145,-- Euro, dňa 31.10.2018 vo výške 150,-- Euro, keďže istá časť finančných prostriedkov bola odovzdaná poškodeným i osobne obžalovaným - vybratie finančných prostriedkov z automatu vo výške 300,-- Euro, osobne odovzdaná čiastka vo výške 250,-- Euro, dňa 14.11.2018 čiastka 6 000,-- Euro, dňa 16.11.2018 čiastka vo výške 2 500,-- Euro, kúpa mobilných telefónov a teda vybraný úver vo výške 2 280,-- Euro - predmetné mobilné telefóny v počte tri kusy boli zo strany poškodeného obžalovaným odovzdané).

Uznesením Okresného súdu Bratislava IV, pod sp.zn. 2T/43/2019, zo dňa 22.júla 2019 súd rozhodol podľa § 97 ods. 1 Trestného poriadku a finančné prostriedky vo výške 8 000,-- Euro vrátil finančné prostriedky poškodenému, ktoré boli zaistené na účte peňažného ústavu Slovenskej sporiteľne. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 25.júla 2019.

Preto súd v danom prípade uložil obom obžalovaným spoločne a nerozdielne nahradiť škodu vo výške 3 375,-- Euro poškodenému. Súd v rámci adhézneho konania aplikoval ustanovenie podľa § 438 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej OZ) - ak škodu spôsobí viac škodcov, zodpovedajú za ňu spoločne a nerozdielne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie v lehote do 15 dní dní odo dňa jeho oznámenia na Krajský súd v Bratislave, prostredníctvom tunajšieho súdu.